

Αλλοδαπά παιδιά στο σχολείο του παιδιού μου
Μαρία Κοκκίνου

Μένω σε μια περιοχή, το Ίλιον, όπου ζουν πολλοί μετανάστες κυρίως από την Ανατολική Ευρώπη. Πολλοί από τους γνωστούς μου φαίνεται να προβληματίζονται για τα δημόσια σχολεία όπου θα φοιτήσουν τα παιδιά τους και όπου φοιτούν αρκετά από τα παιδιά των μεταναστών.

«Νομίζω ότι θα στείλω την κόρη μου σε ιδιωτικό σχολείο» μου λέει μια φίλη μου. «Δεν έχω τίποτα με τα αλλοδαπά παιδάκια αλλά δεν θα ήθελα να το ρισκάρω».

«Αν είχα την οικονομική δυνατότητα σίγουρα θα έστελνα το παιδί μου σε ιδιωτικό» συμφωνεί μια άλλη μαμά «Στο σχολείο δίπλα από το σπίτι μας υπάρχουν πολλά παιδιά από την Αλβανία».

Αυτές οι γυναίκες δεν είναι οι μόνες που αγωνιούν για το αν θα πρέπει να φοιτήσει το παιδί τους σε σχολείο όπου φοιτούν και αλλοδαπά παιδιά. Είναι δυο από τους πάρα πολλούς γονείς που ανησυχούν για την παρουσία αλλοδαπών παιδιών στις τάξεις των παιδιών τους. Οι πιο πολλοί γονείς δεν ξέρουν ακριβώς το λόγο της ανησυχίας τους αλλά από πολύ έως λιγότερο όλοι εκφράζουν κάποιους φόβους. Άρα είναι δεδομένο ότι υπάρχει ανησυχία. Υπάρχει όμως και πρόβλημα;

Πρόβλημα επίδοσης ή εθνικότητας;

«Πρώτα από όλα όταν λέμε αλλοδαπά παιδιά προφανώς εννοούμε παιδιά από την ανατολική Ευρώπη επειδή δεν νομίζω ότι δημιουργούνται οι ίδιες φοβίες στους γονείς όταν τα παιδιά τους πρόκειται να φοιτήσουν στο ίδιο σχολείο με παιδιά από την Γαλλία, την Αγγλία ή την Ισπανία» μας διευκρινίζει ο κ. Χατζηορφανός που διδάσκει σε τάξεις υποδοχής αλλοδαπών μαθητών στο Κερατσίνι.

«Οι περισσότεροι γονείς ισχυρίζονται ότι το πρόβλημα δεν είναι η διαφορετική εθνικότητα αλλά οι διαφορές στις επιδόσεις των μαθητών που φοιτούν στην ίδια τάξη. Πράγμα το οποίο θα έπρεπε να ισχύει και για τα παιδιά που προέρχονται από την Γαλλία ή την Αγγλία. Εξάλλου θα πρέπει να σας θυμίσω ότι πάντα σε όλες τις τάξεις υπήρχαν και θα υπάρχουν

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Τρίτη, 22 Νοέμβριος 2011 17:57 -

παιδιά που θα έχουν διαφορετικές επιδόσεις έστω και αν εκδιώξουμε τα αλλοδαπά παιδιά. Βέβαια το θέμα είναι αν όντως τα παιδιά από άλλες χώρες έχουν χαμηλότερες γενικά επιδόσεις από τα Ελληνόπουλα. Αυτό είναι μια ατυχής γενίκευση. "Έχω διδάξει σε τάξη όπου ο χειρότερος μαθητής ήταν από την Αλβανία αλλά και ο καλύτερος μαθητής ήταν επίσης από την Αλβανία» συνεχίζει ο κ. Χατζηορφανός.

Στο θέμα της επίδοσης συμφωνεί και η πρόεδρος ενός συλλόγου γονέων και κηδεμόνων σε δημοτικό σχολείο στο Ίλιον.

«Πολλές φορές τα αλλοδαπά παιδιά έχουν καλύτερη βαθμολογία από τα Ελληνόπουλα επειδή είναι εξίσου έξυπνα αλλά πολύ πεισματάρικα. Εξάλλου τώρα πια όσον αφορά την γλώσσα τα περισσότερα δεν διαφέρουν από τα δικά μας παιδιά μια και έχουν γεννηθεί εδώ. Έτσι σε καμιά περίπτωση δεν πρόκειται να πάει πίσω μια τάξη επειδή υπάρχουν παιδιά από άλλες χώρες όπως έχει δείξει η εμπειρία μας. Εξάλλου ακόμη και αν κάποια δεν μιλούν καλά την γλώσσα την μαθαίνουν πολύ γρήγορα με την ανάλογη βοήθεια. Εκείνο πάντως που ανησυχεί τους γονείς είναι η συναναστροφή των παιδιών τους με τα αλλοδαπά παιδιά παρόλο που πολλές φορές δεν το παραδέχονται και μιλούν για την επίδοση. Τα αλλοδαπά παιδιά φέρνουν μια άλλη κουλτούρα από το σπίτι τους και αυτό ανησυχεί τους γονείς» μας λέει η πρόεδρος. «Πάντως στο δικό μας σχολείο δεν υπάρχει πρόβλημα μια και έχουμε περίπου το 10% των παιδιών να είναι αλλοδαπά αλλά όλα μιλούν άπταιστα την Ελληνική».

Θέμα γλώσσας ή συναναστροφής;

Αρκετά καθησυχαστικός όσον αφορά το θέμα της γλώσσας είναι και ο κ. Παναγιώτης Σπύρου διευθυντής δημοτικού σχολείου στο Ίλιον. «Ένα πρόβλημα που μπορεί να προκύψει από την φοίτηση των ξένων παιδιών στα Ελληνικά σχολεία είναι το θέμα της γλώσσας» μας λέει. «Αλλά αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικότερα με τα φροντιστηριακά τμήματα ή τις τάξεις υποδοχής. Κατά τα άλλα πιστεύω ότι παιδιά με διαφορετική κουλτούρα όχι μόνο δεν δημιουργούν πρόβλημα μέσα στην τάξη αλλά μπορούν να συνεισφέρουν και σε πολλούς τομείς».

«Δεν αρνούμαι ότι η γλώσσα είναι βασικός παράγοντας αλλά μπορεί να ξεπεραστεί με σωστή αντιμετώπιση από το κράτος όπως για παράδειγμα τις τάξεις υποδοχής» συμφωνεί ο κ. Χατζηορφανός. « Το σχολείο όμως δεν είναι μόνο το μάθημα της γλώσσας. Είναι κοινωνικοποίηση, κίνητρα, προετοιμασία για την ένταξη του παιδιού στην κοινωνία και φυσικά άλλα μαθήματα πέρα από την γλώσσα. Η φοίτηση των παιδιών μας σε σχολείο με αλλοδαπά παιδιά θα μπορούσε να βοηθήσει σε πάρα πολλά πράγματα και θα αναφέρω μόνο μερικά από αυτά. Όσον αφορά στα κίνητρα και την θέληση για μάθηση τα Ελληνόπουλα μπορεί να έχουν ένα καλό παράδειγμα που θα τους προσφέρει ώθηση. Μην ξεχνάμε ότι τα παιδιά από τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης έχουν κίνητρα και δύναμη επειδή οι οικογένειές τους έχουν έρθει εδώ για να πετύχουν συγκεκριμένους στόχους. Νομίζω ότι οι ελληνικές οικογένειες έχουν επαναπαυτεί στο βιοτικό επίπεδο που έχουμε κατορθώσει να φτάσουμε και μαζί με τις οικογένειες έχουν επαναπαυτεί και τα παιδιά τους.

Όσον αφορά τώρα στην κοινωνικοποίηση των παιδιών δεν είναι μόνο θετικό το να συναναστρέφονται παιδιά από άλλες χώρες αλλά θα μπορούσα και να το θεωρήσω απαραίτητο. Εν όψη της πολιτισμικής παγκοσμιοποίησης τα παιδιά μας πρέπει να μπορούν να έρχονται σε επαφή με ανθρώπους από άλλους πολιτισμούς και να μάθουν να σέβονται την διαφορετικότητα των άλλων όπως επίσης και να απαιτούν το σεβασμό της δικής τους

διαφορετικότητας. Και ας υποθέσουμε ότι τα Ελληνόπουλα τελικά κατορθώνουν να αποφύγουν τα αλλοδαπά παιδιά στο σχολείο. Τι θα γίνει αργότερα; Θα συνεχίσουν να φεύγουν; Αφού η κοινωνία στην οποία θα ζήσουν είναι δεδομένη και είτε μας αρέσει είτε όχι περιλαμβάνει και άτομα από άλλες χώρες. Αρκεί βέβαια αυτή η θετική συγκυρία να μην μετατραπεί σε αρνητική λόγω της αδιαφορίας. Είναι πολύ σημαντικό να βοηθηθούν τα παιδιά που δεν ξέρουν καλά την ελληνική γλώσσα» καταλήγει ο κ. Χατζηορφανός. «Σε όλα τα σχολεία που έχουν αλλοδαπά παιδιά μπορούν να δημιουργηθούν τάξεις υποδοχής ή φροντιστηριακά τμήματα αρκεί να το ζητήσει ο διευθυντής του σχολείου. Ειδικά για τα φροντιστηριακά τμήματα η μόνη προϋπόθεση για την δημιουργία τους είναι το να υπάρχουν 3-8 μαθητές. Και αξίζει τον κόπο να προσπαθήσουμε να εντάξουμε τα παιδιά αυτά στις τάξεις των σχολείων μας γιατί θα πρέπει να μάθουμε τα παιδιά μας να συνυπάρχουν με όλα τα άτομα. Με άτομα που έχουν διαφορετικό χρώμα, διαφορετική θρησκεία, διαφορετικές απόψεις, διαφορετικές ικανότητες και διαφορετική εθνικότητα χωρίς να επιδιώκουν ούτε το να τα αποφεύγουν ούτε και να τα συναναστρέφονται» μας λέει ο κ. Σπύρου.

Δεν υπάρχουν μόνο στα Ελληνικά σχολεία αλλοδαπά παιδιά!

Πάντως στις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες έχουν σταματήσει να χωρίζουν τα παιδιά σε τάξεις ανάλογα με τις ιδιαιτερότητές τους επειδή έχει αποδειχτεί ότι οι φοίτηση διαφορετικών παιδιών στα ίδια τμήματα προσφέρει πολλά θετικά στοιχεία και σχεδόν κανένα αρνητικό εφόσον η πολιτεία φροντίσει για τις ιδιαίτερες ανάγκες των διαφορετικών αυτών ατόμων. Και αυτό ισχύει όχι μόνο για τα αλλοδαπά παιδιά που εντάσσονται πολύ εύκολα αλλά και για τα παιδιά με νοητική υστέρηση ή κινητικές δυσκολίες.

Και στην Ελλάδα σύμφωνα με το Υπουργείο Παιδείας απαγορεύεται από το νόμο να διαχωρίζονται οι μαθητές ανάλογα με τον τόπο προέλευσής τους. Εξάλλου και το Υπουργείο Παιδείας επιβεβαιώνει ότι οι μαθητές που δεν γνωρίζουν την Ελληνική γλώσσα στα σχολεία είναι όλο και λιγότεροι. Οι περισσότεροι έχουν ήδη ενταχθεί.

«Έχω παρατηρήσει ότι τα παιδιά που αποφεύγουν να παίξουν με αλλοδαπά παιδιά είναι γενικά αυτά που απομονώνονται εύκολα και από τα υπόλοιπα παιδιά. Κάποτε είχα μια μαθήτριά από την Ελλάδα που αρνήθηκε επίμονα να συνεργαστεί με άλλη μαθήτριά από την Αλβανία. Είναι χαρακτηριστικό ότι το συγκεκριμένο παιδί είχε γενικά προβλήματα στη ομαδική εργασία. Αυτό πρέπει να οφείλεται στην οικογένεια που μεταδίδει στα παιδιά φοβίες για το κοινωνικό περιβάλλον γενικά. Διότι το παιδί που θα μάθει να φοβάται τους ανθρώπους που έχουν διαφορετική εθνικότητα κάποτε θα γενικεύσει την φοβία του και θα φοβάται οτιδήποτε είναι διαφορετικό. Τα περισσότερα προβλήματα προέρχονται από τους γονείς των μαθητών όσον αφορά την φοίτηση αλλοδαπών στα σχολεία» μας λέει ο κ.

Σπύρου. «Τα ίδια τα παιδιά δεν έχουν κανένα πρόβλημα αν από το σπίτι έχουν μάθει να αποδέχονται την διαφορετικότητα. Γι αυτό παρόλο που και ο δάσκαλος είναι σημαντικός παράγοντας στο να γίνουν αποδεχτά τα παιδιά από άλλες χώρες πρέπει κυρίως από την οικογένεια να υπάρχει η ανοχή. Πρέπει οι γονείς να πεισθούν ότι η ύπαρξη ξένων παιδιών στην τάξη του παιδιού τους δεν είναι αναγκαίο κακό αλλά ένα δεδομένο που μπορεί να αποφέρει θετικά αποτελέσματα αν το χειριστούμε σωστά. Εξάλλου τώρα πια είναι ελάχιστα τα αλλοδαπά παιδιά που δεν μιλούν την ελληνική και χρειάζονται ιδιαίτερη φροντίδα».

Επίσημοι τρόποι ένταξης των αλλοδαπών μαθητών

Και επειδή η διαφορετικότητα χωρίς προβλήματα ...δεν είναι πρόβλημα αντί να εγκαταλείψουμε τα σχολεία μας ας μεριμνήσουμε για την επίλυση των προβλημάτων όλων των παιδιών ανεξάρτητα από την εθνικότητά τους. Εξάλλου όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στη σωστή εκπαίδευση και φυσικά η αντιμετώπιση και η ενημέρωση είναι αποτελεσματικότερη από τη φυγή. Πάντως υπάρχουν λύσεις, σχετική νομοθεσία και αρμόδιοι φορείς.

Διαπολιτισμικά σχολεία

Υπάρχουν 26 σε όλη την Ελλάδα - 13 δημοτικά και 13 γυμνάσια - και εφαρμόζουν ειδική μέθοδο διδασκαλίας που διευκολύνει την ομαλή ένταξη των αλλοδαπών μαθητών στο εκπαιδευτικό σύστημα. Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Παιδείας Αλλοδαπών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης τα περισσότερα υπάρχουν στην Θεσσαλονίκη και μετά στην Αθήνα. Δημιουργούνται σε περιφέρειες όπου ο αριθμός των αλλοδαπών μαθητών είναι πάνω από 40% περίπου και σε αυτά φοιτούν όλα τα παιδιά της συγκεκριμένης περιφέρειας. Η μέθοδος που ακολουθείται εξαρτάται και από την προέλευση των μαθητών. Διαπολιτισμικά Δημοτικά υπάρχουν στον Εύοσμο Θεσσαλονίκης, στο Κορδελιό Θεσσαλονίκης, στους Νέους Επιβάτες Θεσσαλονίκης, 2 στο Δενδροπόταμο Θεσσαλονίκης, στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, στα Χανιά, στα Ιωάννινα, 2 στη Ροδόπη, στο Βοτανικό, στην Αμφιθέα και στη Νέα Ιωνία. Διαπολιτισμικά Γυμνάσια υπάρχουν 2 στη Βαρυπόμπη, στο Ελληνικό, στις Αχαρνές, στην Αθήνα, 3 στη Θεσσαλονίκη, 2 στη Ροδόπη, στα Ιωάννινα και στην Κοζάνη.

Τάξεις υποδοχής αλλοδαπών μαθητών

Υπάρχουν πάρα πολλές επειδή η δημιουργία τους εξαρτάται από τις ιδιαίτερες ανάγκες του κάθε σχολείου. Δημιουργούνται μετά από αίτηση του διευθυντή του σχολείου στο οποίο φοιτούν πάνω από 10 αλλοδαποί μαθητές. Λειτουργούν σαν ενισχυτική διδασκαλία μόνο για το μάθημα της γλώσσας και οι μαθητές παρακολουθούν μαθήματα δυο ώρες περίπου την ημέρα. Την υπόλοιπη ώρα παρακολουθούν τα μαθήματα με τη κανονική τους τάξη. Από την Διεύθυνση Σπουδών Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης πληροφορούμαστε ότι στα δημοτικά υπάρχουν περίπου 500 τάξεις υποδοχής και υπάρχει μια τάση να μειώνονται συνέχεια επειδή τα περισσότερα αλλοδαπά παιδιά όσο περνούν τα χρόνια είναι γεννημένα στην Ελλάδα και ξέρουν την γλώσσα.. Ο νόμος προβλέπει τάξεις υποδοχής και για τα γυμνάσια και τα λύκεια αλλά είναι πολλοί λιγότερες στα γυμνάσια από τα δημοτικά και στα λύκεια δεν υπάρχουν καθόλου. Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Παιδείας Αλλοδαπών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης ο λόγος όμως που οι τάξεις υποδοχής στα γυμνάσια και στα λύκεια είναι λιγότερες από τις τάξεις στα Δημοτικά δεν είναι μόνο το ότι τα παιδιά ήδη ξέρουν την γλώσσα αλλά επίσης το ότι τα αλλοδαπά παιδιά δεν συνεχίζουν την φοίτηση τους μετά τη υποχρεωτική εκπαίδευση.

ΑΛΛΟΔΑΠΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΜΟΥ

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Τρίτη, 22 Νοέμβριος 2011 17:57 -

Φροντιστηριακά τμήματα

Μπορούν να δημιουργηθούν σε κάθε σχολείο που έχει 3-10 αλλοδαπούς μαθητές μετά από αίτηση του διευθυντή. Τα φροντιστηριακά μαθήματα σε αυτή την περίπτωση γίνονται μετά το τέλος των κανονικών μαθημάτων.

Πηγές

Νίκος Χατζηορφανός. Δάσκαλος σε τάξεις υποδοχής αλλοδαπών μαθητών.

Παναγιώτης Σπύρου. Διευθυντής σε δημοτικό σχολείο στο Ίλιον.

Υπουργείο Παιδείας. Ειδική Γραμματεία Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης.

Ινστιτούτο Παιδείας Ομογενών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης. Πλατεία Μαβίλης.

Υπουργείο Παιδείας. Διεύθυνση Σπουδών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.